

GROEImanifest

Een basis voor vrijheid en vooruitgang

Els AMPE

Kandidaat - voorzitter Open Vld

PROLOOG	3
VAN KLOOF TUSSEN BURGER EN POLITIEK NAAR VERTROUWENSBREUK	6
ER IS EEN NIEUWE ADELSTAND: DE STAATSADEL	8
RECEPTEN VOOR DEMOCRATISCHE GROEI	13
Vervang participatie door democratie	13
Laat alle Belgen rechtstreeks de eerste minister kiezen	14
Geef burger de coalitiekeuze	15
Arbiterstaat	15
Open Vld democratiseren	16
DE ECONOMIE GROEIT NIET	20
GROEI IS EEN UNIVERSEEL VERLANGEN	23
GROEIRECEPTEN VOOR KOOPIKRAFT	25
Geef werknemers meer opslag dan de staat	25
Laat de ondernemer de economie opwarmen	25
Voorzorgsprincipe wordt groeiprincipe	27
1 ^e staatsvermindering in plaats van 7 ^{de} staats hervorming	29
Economisch zelfbeschikkingsrecht invoeren	31
Slanke staat: belastingstop en overheidsplafond	36
GROEI ALS MENS	38
OPROEP	41

Proloog

Laat de basis groeien.

“In de jaren '60 voelden mensen zich gelukkig”, zei mijn oma. “We gingen vooruit door te werken.” Weet je wat er in de jaren '60 was dat er vandaag niet is? Groei! Mijn vier kinderen groeien op in een land dat stilstaat. Op de wegen. Wachtlijsten in de zorg. Scholen wachten om gebouwd te worden. Wachten op 5G. Spaarboekjes leveren niets op. Het vermogen van gepensioneerden neemt af. De prijs van een rijhuis nam in 10 jaar toe met 25% terwijl lonen slechts 17% stegen. Kosten stijgen meer dan nettolonen. Mensen worden armer. Iedereen voelt zich misdeeld. Afgunst regeert. Racisme leeft. Het migratiebeleid steekt de ogen uit. Niemand heeft iets over voor het klimaat. De vertrouwensbreuk tussen burgers en politiek is totaal.

De participatie eet de democratie op. **Veel politici gedragen zich als nieuwe adel, terend op voorrechten.** Mensen zijn dat beu. Ik ben dat zat. Als vertegenwoordiger van het volk trek ik aan de alarmbel. Sinds de negentiende eeuw zorgt groei voor rijkdom en vrije tijd. We werken vandaag 3 keer minder uren dan in 1900. Maar in de laatste decennia is de werkdruk fors toegenomen. Zonder groei. Opnieuw **tijd voor groei!**

Sommigen beweren dat angst wordt aangepraat. Dat alles vanzelf goed komt als we maar optimistisch zijn.

Maar hoe kan je positief zijn als alles stilstaat? Groei vergt zweet. Met een lach én een traan. Ook pessimisten kunnen liberalen zijn. Liberaal zijn is geen karaktertrek maar een overtuiging. Hoe meer opgeheven wijsvingertjes, hoe meer opgestoken middenvingers. Liberalisme moet er zijn voor alle karakters, de avontuurlijke en de voorzichtige. Liberalisme is een huis met vele kamers maar met 1 fundament: vrijheid. **Het komt erop neer dat je groei gunt aan je buurman.**

Werknemers betalen de helft van hun loon aan de overheid en verwachten oplossingen. Ondernemers betalen voor elke 100 euro loon nog eens 150 euro aan de staat. Ze verwachten hiervoor goede dienstverlening. De overheid ontvangt veel geld maar krijgt geen project van de grond. Niet in België. Niet in Vlaanderen. Vier Belgische ministers van klimaat staan erbij en kijken ernaar. De staats Hervormingen hebben geleid tot een grotere overheid. Bijna de helft van de werknemers werkt voor de staat! De staatsaangroei is groter dan de aangroei van het Bruto Binnenlands Product. We zitten met een kluwen aan onverantwoordelijkheden. Ze gaven geen euro terug aan de belastingbetaler. Dat kan alleen een staatsvermindering. **De oplossing ligt niet in nieuwe grenzen, meer staat en nieuwe belastingen maar bij economische en persoonlijke groei!**

Net nu de burgers politici nodig hebben om het voor hen op te nemen tegenover een nalatige monsterstaat, keren mensen zich af van de liberalen. “Als Open Vld er terug is

voor de burger, dan ben ik er terug voor Open Vld”, hoor ik overal. **Als de liberalen er opnieuw zijn voor de burger, zal Open Vld opnieuw groeien.**

Liberalen moeten de weg wijzen uit de uitzichtloosheid. Persoonlijke groei en groei van de koopkracht op de agenda zetten want het verlangen naar groei is universeel. We laten de stilstand achter ons en streven naar groei. Of laten we dat over aan China? Wij hebben de staat niet nodig om te groeien want terwijl overheden aanmodderen, bouwen burgers overal oplossingen. Stel je voor dat onze smartphone door de overheid was ontworpen. Ze zou evenveel stilstaan als de trein. **Als burgers meer in handen nemen, zal de toekomst schitteren voor ons allen.**

**Ik heb een droom: de groei van de jaren '60 met de technologie en persoonlijke vrijheid van vandaag!
Daarom dit groeiboek.**

We beginnen nu. Op u komt het aan.

Els Ampe.

Kandidaat – partijvoorzitter Open Vld
Vlaams Volksvertegenwoordiger

Februari 2020

Van kloof tussen burger en politiek naar vertrouwensbreuk

Iedereen voelt het: mensen keren zich af van de politiek. Het vertrouwen is zoek. Burgers voelen dat politici beslissingen nemen boven hun hoofd. Ingegeven door het partijbelang. Zonder terreinkennis noch benul van de impact ervan op het leven van Jan en alleman. Burgers hadden die beslissingen beter zelf genomen. Lang geleden, in een trage tijd, aanvaardden mensen dat politici de volgende verkiezingen afwachtten om met de burger te spreken. Mensen gedoogden dat politici in hun plaats beslisten. Burgers dachten minder goed te weten wat goed voor hen is omdat de Kerk hen dat jaren had ingeprent. Zolang ze als schapen in de kudde de herder volgden kwam alles wel op zijn pootjes terecht.

Maar we zijn 2020! Tijd voor een nieuwe ontvoogding.

Oud - premier Guy Verhofstadt verlost België van de zuilenmaatschappij, het juk van de kerk, de standen en de knoet van de vakbonden. Mensen kijken niet langer naar mijnheer pastoor of de vakbondsleider om hen de weg te wijzen. Op dat vlak zijn de Belgen geëmancipeerd. De Bijbel is louter een inspiratiebron. Kerken zijn leeg. De meeste christenen zijn ontvoogd van het instituut. Nooit eerder deden mensen zoveel kennis en inspiratie op. Op elk moment van de dag. Online! Kinderen lezen te weinig en schrijven niet meer. Toch weten ze meer dan ooit tevoren. **Tijd om de democratie aan te passen aan onze snelle en slimme tijd.**

Laat ons eerlijk zijn: de zuilen maakten plaats voor een participatie. In 1991 schreef Guy Verhofstadt in zijn Burgermanifest “Hoe vaak zijn zij niet opgekomen voor minder staat en meer vrijheid, om in de praktijk meer overheid en hogere belastingen tot stand te brengen?” Pijnlijk om vast te stellen dat er 30 jaar later nog altijd geen staatsvermindering is. Daar was de tijd niet rijp voor. Het Ancien Régime van kerk en adel, van zuilen en vakbonden is vervangen door een participatie van staatsadel. **We hebben geen zevende staatshervorming nodig maar een eerste staatsvermindering!**

Dezelfde politieke families blijven aan de touwen trekken. Sommigen spreken zelfs van een democratuur. Er is geen sprake van een burgerdemocratie in een land waar de overheid alles regelt in plaats van de burger. Er is geen sprake van een democratie wanneer parlementsleden trouwer zijn aan hun partij dan aan hun beloften aan de kiezer. **De emancipatie van de burger tegenover de staatsadel: daar gaat het nu om.**

Er is een nieuwe adelstand: de staatsadel

De allereerste liberale partij werd opgericht tegen de privileges van diegenen die aan de macht waren: kerk en adel. Dat gebeurde in Cadiz, Spanje. De partij heette Liberales. Ook tijdens de Franse Revolutie trokken liberalen ten strijde tegen privileges. Ze namen het op tegen machtsmisbruik binnen het Ancien Régime. Kerk en adel namen quasi alle beslissingen, blind voor het leed en de noden van de Franse burgers. Ook vandaag zijn de bestuurders blind. De machtspartijen in België – Open Vld inclusief – waren stomverbaasd dat het Vlaams Belang bij de verkiezingen van mei 2019 opnieuw oprukte. In 1789 stonden de liberalen aan de kant van de burgers. Deze plaats moeten we ook nu innemen.

Het **liberalisme heeft de mensen ontvoegd**. De liberalen zorgden dat armen rijk werden na de verwoestende Tweede Wereldoorlog. Met het Manifest van Oxford onder de arm. Tussen 1985 en 2003 stonden PVV en opvolger VLD aan de kant van de burger. De partij boekte telkens vooruitgang. Maar **ergens onderweg lieten de liberalen hun band met de burger los. Ze begonnen zich te vereenzelvigen met de staat die ze bestuurden**. Daarom hebben mensen vandaag niet het gevoel dat de liberalen aan hun kant staan. De breuklijn in de 21e eeuw ligt tussen groei en inkrimping, tussen vrijheid en macht, tussen vooruitgang en stilstand, tussen generositeit en afgunst, tussen mensen verwelkomen en mensen uitsluiten.

Niemand weet aan welke kant Open Vld in 2019 stond. Kijk naar het verkiezingsresultaat. Terwijl VLD in 2003 nog meer dan 1.000.000 kiezers bekoorde, hield Open Vld er in 2019 minder dan 600.000 van over. Meer dan 40% van onze kiezers liep de voorbije zestien jaar weg.

Vraag aan de top van Open Vld tegen welke privileges of machtsmisbruik ze ten strijde trekt. Ze zal u het antwoord schuldig blijven. Simpelweg omdat ze daar niet mee bezig is.

De voorrechten zijn nochtans legio. Toen de NMBS staakte tijdens de begrotingsbesprekingen in het Vlaams Parlement, mochten parlementsleden op hotel verblijven op kosten van de belastingbetaler. Welke werknemer in de privé heeft dat voorrecht? Is het normaal dat een partijvoorzitter meer dan 2 termijnen de macht kan behouden terwijl de Amerikaanse President dat niet kan? Waarom heeft een ambtenaar het privilege van meer vakantiedagen dan een werknemer in de privé? Is het normaal dat wie voor de overheid werkt quasi niet kan ontslagen worden? Waar halen mensen het voorrecht vandaan geld te krijgen om niets te doen? Liberalen moeten opkomen tegen voorrechten en privileges. We moeten opkomen voor wie de factuur betaalt van het overheidsapparaat: de belastingbetaler. We moeten opkomen voor de integere overheidsmedewerkers die dubbele uren draaien om de plantrekkers te compenseren. **De kern van het overheidsapparaat is de**

nieuwe staatsadel van wie de privileges moeten worden opgelijst en afgeschaft.

Deze staatsadel heeft een eigen kerk: het collectivisme. Het geld van de belastingbetalers wordt in een pot gestoken en naar goeddunken of willekeur verdeeld. De collectivistische kerk heeft veel aanhangers. Ze misbruiken ons onderwijs om hun ideeën te verspreiden. De groenen drukken hun klimaatalarmisme door in de scholen. Zo worden theorieën onderwezen die nooit wetenschappelijk bewezen zijn. 'Groei zou begrensd moeten worden omdat de planeet eindig is.' Ze zien niet dat de menselijke vindingrijkheid onbegrensd is. In de jaren '90 werden kinderen gealarmeerd voor het gat in de ozonlaag, de zure regen en de millenniumbug. Waar zijn die catastrofes gebleven? Juist: opgelost. Door de mens en zijn vernuft.

Ook de socialisten gebruiken ons onderwijs om collectivistische ideeën te verspreiden. Zo zou kunst alleen kunnen overleven door middel van overheidssteun. Dat is nooit bewezen. Veel kinderen leren dat alleen socialisten opkwamen voor de rechten van arbeiders. Maar wie voerde als eerste een pensioen in voor de werknemer? Liberaal volksvertegenwoordiger en ondernemer Ernest Solvay. Hij deed dat op eigen initiatief in 1878. Vooraleer er wetgeving bestond. Idem voor het betaald verlof. Wie richtte de eerste mutualiteit op? De liberalen. Welke vakbond bestond als eerste? De liberale. Stuk voor stuk private initiatieven die niet door

de overheid waren geregeld maar door vrije liberale burgers die het opnamen voor wie werkte.

De christendemocraten gebruikten decennialang de katholieke scholen om politieke concepten zoals slaan en zalven, lijden en volgen, schuld en boete te ondersteunen.

Ook overheidsadministraties bulken van politieke agenda's. In 2010 gingen de kustburgemeesters terecht in de clinch met de Vlaams-nationalisten omdat zij met Vlaamse subsidies Brussel en Wallonië uitgomden op de Belgische landkaart die Toerisme Vlaanderen afficheerde. Een commerciële miskleun want de kust leeft van de Brusselse en Waalse toeristen. Die drang om een identiteit op te leggen kost geld. **Ik pleit voor een vrijheid van identiteit.**

Ons onderwijs en onze administratie moeten vrij zijn van politieke ideologie en voortgaan op wat bewezen is.

Het staatsapparaat is zo machtig dat ze een individu kan tegen houden om economisch te groeien. Daarvoor zet ze bijvoorbeeld reglementen en vergunningen in als wapen. Ze is blind voor de privileges van haar apparatsjiks. Ze is nalatig in de bescherming van haar burgers tegen dieven en kinderverkrachters. Justitie is een lege doos. En als klap op de vuurpijl: de nieuwe staatsadel ontkent haar eigen bestaan. Gelukkig is er een manier om de willekeur

van de staatsadel in te perken: meer democratie, minder staat.

‘La démocratie, ce n'est pas la loi de la majorité, mais la protection de la minorité.’

Albert Camus

Recepten voor democratische groei

Vervang participatie door democratie

Op school leren we dat we in een democratie leven waarin de volksvertegenwoordigers de ministers controleren. We leren dat er een 'scheiding der machten' is. Dat de uitvoerende macht (ministers) gescheiden zijn van de controlerende macht (volksvertegenwoordigers). In de praktijk is dat een dode letter. In België schenden de partijen die scheidingswand voortdurend. Feitelijk **leven we in een participatief feodaal systeem. De macht in België ligt bij de partijvoorzitters, die als prinses heersen. De graven en baronnen in het kiescollege. De kiezers beschouwen ze als voetvolk.** Het zijn de partijen die kandidaten al dan niet een plaats op de lijst geven. De partijen geven aan hoe de volksvertegenwoordigers moeten stemmen. Na de verkiezingen worden de partijvoorzitters door de Koning uitgenodigd om de vorming van een nieuwe federale Regering voor te bereiden. Bij de Vlaamse en Waalse regeringsvorming nemen de partijvoorzitters het initiatief. Volksvertegenwoordigers dragen geld af aan hun partij. Bij partijen zoals PVDA en Groen is dat bedrag zo hoog dat ze niet langer financieel onafhankelijk zijn. Ze zijn even afhankelijk als een prostituee van haar pooier. De volksvertegenwoordigers zijn daardoor niet langer de spreekbuis van het volk, maar the talking heads van de partij. Tijd om de **volksvertegenwoordigers en zo het volk vrij te maken door hen los te maken van de**

partijdiscipline en vrij te laten stemmen. Alleen zo zullen volksvertegenwoordigers opnieuw aan de kant van het volk staan en op een serieuze wijze de regering controleren.

‘As I would not be a slave
So I would not be a master.
This expresses my idea of democracy’

Abraham Lincoln

Laat alle Belgen rechtstreeks de eerste minister kiezen

De manier waarop onze Belgische regering wordt gevormd is voorbijgestreefd. Laat ons komaf maken met formateurs, informateurs, koninklijke ontmijners, verkenners en opdrachthouders. **De tijd dat een gedragen regeringsleider tevoorschijn komt uit de achterkamers van het Paleis is voorbij.**

Om ervoor te zorgen dat het hoofd van de regering gedragen is door de hele Belgische bevolking moet deze rechtstreeks verkozen worden van Oostende tot Arlon. Eén man of vrouw één stem. Om de kiezer te overtuigen zal deze kandidaat er alle belang bij hebben de drie talen van ons land te spreken. Dit is het minste van je van een premier mag verwachten. **Na een verkiezing heb je meteen een regeringsleider.**

Geef burger de coalitiekeuze

Tot op vandaag beslissen de partijen welke coalitie er komt. Dit systeem is opgebruikt. Voor de zoveelste keer is ons land al maanden zonder nieuwe regering. De partijen kunnen het niet meer. We kunnen het falen van de partijen omzetten in meer keuzevrijheid voor de burger door de burger bij de verkiezingen meer dan alleen te laten kiezen voor een partij. We laten de burger ook de coalitie kiezen door hem te vragen de partijen in volgorde te plaatsen. **De eerste partijen die aan een meerderheid geraken vormen dan de coalitie.** De burger schikt de kaarten, beslist wie deelneemt en wie de dans leidt.

Arbiterstaat

De staat moet recht spreken en recht garanderen. Focussen op haar kerntaken. Nu verliest ze zich in zoveel details dat er uiteindelijk niets goed gedaan is. Ze moet zich terugtrekken uit economische bedrijven. Productie overlaten aan de burgers. Haar overheids personeel moet efficiënt kunnen werken zodat een goede dienstverlening en publieke infrastructuur wordt geboden aan de burger. We vertrouwen de mensen, ook de civil servants. De veelheid aan politieke regels die het werk van de ambtenaren bemoeilijken moeten eruit. Wat moet de staat wel doen: zorgen dat het spel eerlijk wordt gespeeld, dat iedereen eerlijke startkansen krijgt, dat zieken en ouderen ondersteund het spel kunnen verlaten. Dat het spel kan gespeeld worden met publieke

infrastructuur van goede kwaliteit. Dat is de rol van de overheid, niet meer en niet minder. Moet de staat dan vervangen worden door de nachtwakerstaat zoals tijdens het laissez-faire kapitalisme? **Neen, onze monsterstaat moet vervangen worden door een arbiterstaat: een scheidsrechter die gelijke kansen garandeert in elke competitie.**

Open Vld democratiseren

Een partij kan alleen groeien als ze de principes die ze uitdraagt ook zelf toepast. Open Vld is in de eerste plaats de partij van de burger. Een terugkeer naar de basis is nodig. De partijtop moet terug met de voeten op de grond.

Open Vld kent vele burgemeesters en afdelingen die goed scoren. Zij staan dicht bij de burger maar krijgen onvoldoende gehoor van de top. De partij moet **lokale sterkhouders meer op de voorgrond plaatsen en hun recepten nationaal toepassen. Door ze vaak te verenigen sturen ze de top bij.**

Om machtsmisbruik binnen de partij te beperken, wil ik **de voorzitter van de partij aan een maximum van twee termijnen** onderwerpen.

Het partijbureau is niet langer een afspiegeling van de basis. Om de partijtop te vernieuwen en te verjongen, stel

ik voor om een **maximumtermijn in te voeren voor de leden van het partijbureau.**

Vrouwen zijn ook ondervertegenwoordigd in de partijtopy. Daarom stel ik voor het verkozen partijbureau aan te vullen met de eerste vrouwelijke opvolgers die de meeste stemmen behaalden tot het partijbureau evenveel vrouwen als mannen telt.

We moeten ook komaf maken met de zelfbedieningspolitiek. Van zodra ik voorzitter word, zal ik het **onmogelijk maken dat een voorzitter zichzelf in een regering benoemt.**

Open Vld is een partij die hoort Open te zijn, liberaal en democratisch.

Openheid veronderstelt dat mensen uit alle lagen van de bevolking welkom zijn. Het houdt ook in dat je geen stamboom moet hebben binnen de partij. Hoewel niemand expliciet wordt uitgesloten, zijn er meer mannelijke dan vrouwelijke mandatarissen en minder mandatarissen met een niet-Belgische afkomst dan in verhouding met de bevolking. Bij de volksvertegenwoordigers zijn er meer ambtenaren en minder zelfstandigen dan onder de leden. Nochtans scoren vrouwen, zelfstandigen en mensen met een andere afkomst vaak goed bij verkiezingen. De weg van Open Vld - lid naar mandataris is dus nog onvoldoende een verhaal van gelijke kansen. Bij de federale en Vlaamse

lijstvorming moet hier door de partijtop een voorbeeld worden gegeven. De vriendjespolitiek is nooit veraf. Er moet meer rekening gehouden worden met de keuze van de kiezer: **kandidaten die goed scoren bij verkiezingen moeten de beste plaatsen krijgen.**

Wie liberaal zegt, ademt vrijheid en verantwoordelijkheid. Ook vrije concurrentie en meritocratie spelen een belangrijke rol. Iedereen moet aan het spel kunnen deelnemen. Wie wint moet beloond worden. Bij lijstvormingen en aanduidingen van ministers spelen de verdiensten een veel te kleine rol. In het verleden zijn er zelfs ministers aangeduid die niet verkozen zijn. Een liberale partij onwaardig. **Elke Open Vld minister moet minstens verkozen zijn. Kandidaat-ministers zullen hun inhoudelijk plan moeten voorstellen.**

Open Vld moet er ook naar streven dat er (net zoals in Zwitserland) **zo weinig mogelijk beroepspolitici zetelen in de parlementen. Parlementsleden met een job zouden het merendeel moeten uitmaken** om ervoor te zorgen dat het parlement met zijn voeten op de grond staat.

Open Vld is één van de weinige partijen in ons land met de 'd' van democratisch in haar acroniem. Toch is Open Vld de laatste jaren steeds meer een partij geworden met autocratisch leiderschap.

Naast liberalisme is democratie een basiswaarde van Open Vld. Op dit ogenblik beslist de partijvoorzitter als een soort keizer over wie de belangrijkste posities inneemt in de partij. **Van zodra ik voorzitter word, zal de hele partijraad zich kunnen uitspreken over wie minister wordt.**

Ik stel ook voor dat kandidaat-lijsttrekkers eerst door rechtstreekse verkiezingen door de leden worden gekozen.

De economie groeit niet

De economische groei viel stil in België. Daar lijkt geen enkel politicus wakker van te liggen. Onbegrijpelijk! Economieprofessoren trekken wel aan de alarmbel. In 2018 bedroeg de groei 1,4%. Nog minder dan de schamele 2% in Europa. Ter vergelijking: de economische groei in de hele wereld bedroeg 3,1% in datzelfde jaar. De groei in China schommelde de voorbije 25 jaar zelfs tussen 6% en 14%. De inflatie bij ons bedraagt 2,04%. Met een inflatie die hoger is dan de groei worden de gewone man en vrouw dus steeds armer.

Het hele Westen kreunt onder een gebrek aan **economische groei**. Het Oosten heeft dat naar zich toegetrokken. Daar worden de winsten gemaakt. Daar voelen mensen dat ze vooruitgaan. Het liberale economische denken dat zich na de Val van de Muur meester maakte van zoveel Westerse geesten is vandaag zo goed als dood. Barack Obama nam Patrick Deneens boek "Why Liberalism failed" op in zijn lijstje met aanbevolen leesvoer. Vladimir Poetin noemde liberalisme 'obsoleet'. Om de aandacht af te leiden van hun falen noemen wereldleiders het liberalisme passé. Omdat ze er zelf niet meer in slagen groei te creëren, bestempelen ze de groei als onnodig. **Aanvallen op het economisch liberalisme zijn terug van weggeweest**. Karl Marx schreef: "The glorious robes of liberalism have fallen away". Het lijkt wel of iedereen vergeten is hoe de welvaart in Europa is ontstaan. Het Westen werd niet rijk

door de socialistische planeconomie of de nationalistische grensobsessie. Vrijheid van ondernemen en de vrije open markt zorgden voor onze rijkdom.

Ondertussen groeit het staatsapparaat maar aan. Ten koste van de burger. De voorbije 15 jaar stegen de overheidsuitgaven, taksen en vaste kosten. En nog is er een tekort van 13 miljard. Nederland heeft een overschot van evenveel! Wat de VVD in Nederland kan moet de Open Vld in België kunnen! Het Belgisch Planbureau voorspelt zelfs dat de overheidsuitgaven nog gaan stijgen en dat er nieuwe belastingen zullen moeten geheven worden. Maar elke nieuwe belasting remt de groei af. Waar eindigt dat?

Tussen 2008 en 2018 groeide de overheid met 31,8% terwijl het Bruto Binnenlands Product (wat we allemaal samen produceren) slechts met 27,2% groeide. De staat geeft dus meer uit dan er voorhanden is. Daardoor wordt de overheidsschuld en de lasten voor de burger elk jaar groter. **Er werkten nooit zoveel mensen voor de overheid.** Van de 11.431.406 Belgen werken er 4.755.000. Daarvan werkt bijna de helft voor de overheid. Tussen 2008 en 2018 is er zelfs een toename van het aandeel dat voor de overheid werkt: van 43,6% in 2008 tot 46,1% in 2018! Alleen wie in de private sector werkt draagt netto bij aan de belastingen in België. Dat betekent dat 2 mensen op 10 bijdragen aan de staatskas. Een onhoudbaar systeem. Zeker met de toenemende vergrijzing.

Door al het geknoei leeft er een afkeer van de overheid. Er groeit een wantrouwen in wat politici kunnen verwezenlijken. Laat ons die afkeer omzetten in brandstof voor het geloof in eigen kunnen. We ontdoen ons gewoon zo veel mogelijk van de **staatsobesitas**. De **staatsvermindering** wordt het sluitstuk van de vooruitgangsdemocratie.

We nemen de vrijheid en de verantwoordelijkheid die natuurlijk in elk van ons zit. We gaan opnieuw voor winst en groei want dat heeft ons Westen rijk gemaakt. We laten de anti-winstprofeten van Marx, ISIS en the Bible Belt voor wat ze zijn. Als ze alles willen herverdelen, dat ze dat dan onderling doen en de rest met rust laten. Zij hebben ons met hun religieuze denkbeelden vaker in oorlog en armoede gestort dan met vrede en welvaart overgoten. Het algemeen belang is de optelsom van de individuele belangen. Niemand hoeft zich ondergeschikt te maken aan het belang van een andere of van de groep. Niemand hoeft zich schuldig te voelen over zijn winsten.

“De slager, de brouwer en de bakker bezorgen onze maaltijden niet met vrijwilligerswerk maar uit eigenbelang.”

Adam Smith in Wealth of Nations

Groei is een universeel verlangen

Elk kind wil groeien. Elke volwassene wil dat voor z'n kind. Door onvoorwaardelijke liefde stimuleren ouders hun kinderen om te groeien. De leraars op school en de omgeving doen mee. Sommige kinderen steken hun ouders, leraars of andere kinderen voorbij. En dan gebeurt er iets vreemds. Vooral in onze contreien volgt afkeuring, ingegeven door afgunst op haar beurt veroorzaakt door onzekerheid. "Doe maar normaal, da's al speciaal genoeg."

Deze afgunstmentaliteit drukt de Belgen naar beneden. Amerikanen hebben daar minder last van. Yes we can!

De jaloezie zit overal, in alle partijen. Ze remt groei en spontane solidariteit af. Een blok aan het been van al wie vooruit wil. Zelfs voor asielzoekers is de Belgische overheid een rem. Wanneer ze in België toekomen mogen ze niet meteen werken. Migranten die willen werken trekken daarom door naar Engeland. Genant!

Daaruit volgt onze eerste opdracht: elkaar gunnen om te groeien. Komaf maken met je eigen onzekerheid, jezelf sterker maken zodat je niet jaloers hoeft te zijn. Anderen helpen om van zichzelf van jaloezie te verlossen. We zullen niet van een afgunstige overheid geraken als we elkaar niet van afgunst verlossen.

Om groei te realiseren is er een nieuwe mentaliteit nodig in Europa: een groeimentaliteit. Geloof in jouw vrienden, familie, burens... Laat jouw buur groeien. Een geloof in eigen kunnen. Geloof dat het beter is zelf beslissingen te nemen dan ze aan politici over te laten. Dat begint met niet steeds naar de politiek te kijken om iets op te lossen.

Dat leidt immers vaak tot sloganeske simplismen. Luister naar de bouwmeester die als een alwetende predikt dat mensen niet meer in een groot huis mag wonen, alsof één type huis voor elke mens de oplossing is. Hoe meer men zegt dat je niet meer in een groot huis mogen wonen of de haard aansteken, hoe meer mensen dromen van een groot huis en een open haard. Hoe meer de auto wordt gebannen, hoe meer 4x4's de markt veroveren. Niemand heeft behoefte aan een bemoeial. De meeste mensen willen architect zijn van hun eigen leven.

Politici zouden beter lessen trekken uit jarenlang onderzoek in de sociale psychologie en neurowetenschap. **Mensen zijn geen productiemiddelen of radartjes in een machine. Mensen zijn wezens van vlees en bloed, met dromen en verlangens, angsten maar ook met moed en daadkracht.**

Groeirecepten voor koopkracht

Geef werknemers meer opslag dan de staat

Een **concreet voorstel** om de groei te stimuleren: geef meer loonsopslag aan werknemers dan aan de staat.

Wanneer een werkgever bijvoorbeeld 100 euro opslag geeft aan een werknemer, kost hem dat 250 euro. Hij betaalt dan 100 euro aan de werknemer én 150 euro aan de staat. De staat vraagt vandaag dus meer opslag dan de werknemer. Ik stel voor om deze zaak om te keren: 150 voor de werknemer en 100 voor de staat. Dit is een heel concrete manier om groei om te zetten in directe koopkracht wat op zijn beurt opnieuw de economische groei aanzwengelt.

Laat de ondernemer de economie opwarmen

Terwijl Europese overheden struikelen, bouwen ondernemers oplossingen. Bill Gates investeerde in zonnepanelen die zoveel warmte afgeven dat ze binnenkort ingezet worden om staal, cement en glas te produceren. Daarmee zal de industriële CO₂-uitstoot gigantisch verminderen. Gates foundation liet een 'omniprocessor' bouwen die de stinkende rivieren in Afrika omzet tot drinkbaar water. Een auto zonder uitstoot, ze bestaat. Elon Musk zette Tesla op de wereldkaart. Opslaan van wind- en zonne-energie: de Nobelprijswinnaars voor scheikunde kwamen met

Lithium-ion batterij. Aan de UCL kwamen onderzoekers met een verbeterde versie van die batterij. De Vrije Universiteit Brussel werkt aan artificiële huid die zichzelf vernieuwt. Een revolutie in de robottechnologie. Wegknippen van ziek DNA bij de mens: genome editing is de nieuwe geneeskunde. Van Blockchain tot Artificiële Intelligentie: ondernemers en wetenschappers gebruiken hun creativiteit om de mens een betere gezondheid, een schonere planeet en meer welvaart te bezorgen. En ze hebben lak aan grenzen van staten of regio's. Ze denken zelfs buiten de grenzen van onze aardbol. Terwijl onze regio's in België maar navelstaren.

Tijdens de Koude Oorlog streden overheden zoals Rusland en de USA om de eerste in het heelal te zijn. Dat bracht ons nieuwe inzichten in de fysica en de wiskunde. Klimaatobservatie, lichaamsscans (MRI en CT), tefalpannen, zonnepanelen, reddingsdeken, navigatiesystemen... Ze zijn allen ontwikkeld dankzij de reizen naar de ruimte. Vandaag strijden private ondernemers voor de ruimte. Dit zal ons ongetwijfeld nieuwe uitvindingen opleveren.

We staan aan de vooravond van de ontginning van andere hemellichamen. Elon Musk, Jeff Bezos en Richard Branson investeren in betere en goedkopere rakettechnologie om onze kosmos te ontdekken. De Europese ondernemers van het vaste land blinken uit in afwezigheid. Ook de overheden hinken achterop in het voorzien van de nodige wetgeving. Er is één lichtpunt in Europa: het liberale

Luxemburg bereidde zich voor op de asteroïde mijnbouw door haar wetgeving en fiscaliteit erop voor te bereiden. Op dit ogenblik trekt Luxemburg space startups aan van over de hele wereld. Een investeringsfonds voor mijnbouw in de ruimte is gespekt met meer dan 200 miljoen dollar. Dit alles onder het motto: de aarde is eindig maar het heelal oneindig.

Uitvinders brengen ons hoop en welvaart. Aan de overheid om ze meer vertrouwen te geven om hun ideeën te realiseren.

‘Welke regering is de beste?
Die regering die ons leert onszelf te regeren.’

Goethe (1749-1832)

Voorzorgsprincipe wordt groeiprincipe

Op dit ogenblik worden nieuwe technologieën afgeremd. Anti-technologielobbyisten vinden makkelijk ingang bij politici. Uitvinders en hun financiers krijgen van politici het deksel op de neus. Door angst en ‘voorzorg’ verlamd. Denk aan 5G, zelfrijdende auto’s, carbon capture enz. Daar is één reden voor: het voorzorgsprincipe. De groene beweging liet Europa het voorzorgsprincipe opleggen aan de Europese staten. Een strikte interpretatie daarvan heeft ertoe geleid dat Brussel nog steeds geen 5G heeft. Het heeft zelfs 7 jaren en een ‘Fuck You’ van Didier Bellens gekost om 4G mogelijk te maken in de hoofstad. Het

voorzorgsprincipe zegt eigenlijk dat je geen nieuwe technologie mag invoeren als je niet 100% zeker weet dat ze geen schade kan veroorzaken. Indien dit principe bestond toen Marie Curie haar onderzoek deed naar radioactiviteit, dan kon ze er meteen mee stoppen. Voor onze geneeskunde was dat een ramp geweest want elke Röntgenfoto van de radioloog maakt gebruik van haar onderzoek. Ook de gebroeders Wright zouden hun eerste vliegtuigvlucht nooit gemaakt hebben. Zelfs de eerste trein was er niet geweest want volgens gereputeerde dokters konden mensen 'asfyxie' krijgen als ze de trein nemen door de te hoge snelheid daarvan. Nieuwe technologie is altijd een risico, net zoals oude technologie of het gebrek eraan. Zonder technologie zoals verwarming, frigo's enz gingen we dood op 45 net zoals in de Middeleeuwen. In frigo's en verwarmingsinstallaties zitten schadelijke stoffen. Toch gebruiken we ze want zonder zijn we slechter af. Er is altijd al weerstand geweest tegen innovatie. Denk aan de betogingen tegen de vervanging van gaslampen door elektrische straatverlichting. Er waren twee redenen: 1. de lampman die elke dag de gaslampen aanstak verloor zijn werk. 2. Elektriciteit boezemde de mensen angst in. Hetzelfde gaat nu op voor zelfsturende auto's: 1. De taxi of vrachtwagenchauffeur verliest zijn werk. 2. Zelfsturende auto's maken mensen bang omdat ze dat nog niet gewoon zijn. In het verleden lieten de politici uitvinders en hun financiers begaan. Dankzij dit vertrouwen beschikken we vandaag over vele nuttige technologie.

Feminisme

Technologie heeft de vrouwen geëmancipeerd. De pil, huishoudtoestellen, de auto, gsm en zoveel andere technologie zorgen ervoor dat vrouwen onafhankelijker zijn van taken die al eeuwen door de mannen op hen worden afgewenteld. Moderne technologie bezorgt vrouwen tijd. Die tijd gaat naar zelfontwikkeling. Technologie levert vrouwen ook gelijkheid op want door de moderne machines op de werkvloer maakt het verschil in spierkracht tussen vrouwen en mannen niet meer uit. Een echte feminist draagt technologie hoog in het vaandel.

Omdat het vasthouden aan ouderwetse technologie ons meer nadeel verschaft dan risico nemen met nieuwe, stel ik voor om **het voorzorgsprincipe te vervangen door het groeiprincipe: elke nieuwe regel of wet mag de groei niet afremmen.**

1^e staatsvermindering in plaats van 7de staats hervorming

In de jaren '90 vroeg elke mens het zich af: zijn de grote ideologische tegenstellingen overbrugd?

“Na de ongelooflijke economische ontplooiing van het vrije Westen en de ineenstorting van het socialistische model in Midden-Europa’ was de conclusie unisono: ‘de tegenstelling tussen links en rechts, tussen socialisme en liberalisme, tussen planeconomie en vrije-marktsysteem, is een einde gekomen. Die strijd is beslecht.” Deze

conclusie trok oud-premier Guy Verhofstadt in zijn bejubelde Eerste Burgermanifest, geschreven in 1991. Een stelling die door niemand in vraag werd gesteld. Men was het erover eens dat de vrije markt van vraag en aanbod zorgde voor welvaart.

“Woorden als vrijheid, winst, verantwoordelijkheid en persoonlijke inspanning klonken niet zo verdacht als in de jaren '70.”

Heeft u nog een liberaal toppoliticus horen pleiten voor de vrije markt de laatste jaren? Ergens in een verborgen hoekje misschien.

Hoeveel mensen maken nog winst? Wie neemt zijn verantwoordelijkheid? Hebben we het gevoel dat we voor onze persoonlijke inspanning voldoende worden beloond? Voelen we ons nog vrij? U kent het antwoord.

De ideologische tegenstellingen zijn terug. Maar de liberalen nemen geen stelling in. De fascisten en communisten rukken op. Zij bepleiten nog meer staatsbemoediging en overheidsuitgaven. Voor hen moet de overheid groeien. Ten koste van de burger. De enen willen meer uitgaven voor leger en politie. De anderen meer uitkeringen en bureaucratie. Alles is de schuld van een ander: de vreemdelingen (Vlaams Belang), de Walen (NVA), technologie (Groen), de rijken (PVDA)... Vingerwijzingen hebben ons nooit geluk gebracht.

Mensen die de jaren '60 hebben meegemaakt herinneren het als een gelukkige periode. Het kenmerk van deze periode was economische groei. Willen we opnieuw

gelukkig zijn dan moeten economische **groei en staatsvermindering op de agenda.**

We hebben nu een 1^e staatsvermindering nodig in plaats van een 7de staatshervorming.

Ik hoor sommige liberalen zeggen dat angst en onzekerheid worden aangepraat. Word wakker! Er is angst en onzekerheid. Dat zijn universele gevoelens die in woelige tijden groeien. Verander de omstandigheden en je vermindert de angst. Stop met angstprofeten à la Theo Francken of Anuna Dewever te demoniseren. Ze oogsten slechts de angst die al bestaat. Ze gebruiken een megafoon om ze te versterken. Neem de oorzaken weg: het gebrek aan groei!!

Ik roep alle liberalen op om uit de ivoren toren te dalen, naast de burger te gaan staan en de wereld door zijn ogen te zien. Alleen als Open Vld opnieuw aan de kant van de burger staat, zal de burger opnieuw voor Open Vld kiezen.

Economisch zelfbeschikkingsrecht invoeren

De paarse regeringen openden quasi alle geesten voor het ethische zelfbeschikkingsrecht zoals homohuwelijk, euthanasie en abortus. In eigen land gedogen de meeste christendemocraten en nationalisten deze liberale vrijheden. Weliswaar met lange tanden. Hun recente

uitlatingen over een verdere versoepeling van de abortus- of euthanasiewetgeving spreken boekdelen.

Toch mag het ethisch zelfbeschikkingsrecht niet het enige thema van Open Vld zijn.

Een liberale partij moet opkomen voor ethisch én economische zelfbeschikking, voor alle burgers. Anders is ze gedoemd te verdwijnen. Economische zelfbeschikking betekent dat je zoveel mogelijk zelf over jouw inkomen en eigendom beslist met zo min mogelijk inmenging van de politiek. Hoe meer je zelf kan beslissen hoe makkelijker je kan groeien.

In het manifest van Oxford dat in 1947 door de Liberale Internationale werd opgesteld, wordt economisch zelfbeschikkingsrecht als volgt omschreven: 'de gelegenheid te genieten van de volle vruchtbaarheid van de bodem en van de menselijke bedrijvigheid.'

Economische zelfbeschikking is bedreigd. Kijk naar het toenemende overheidsbeslag. Ondertussen roomt de staat meer dan de helft van al wat de burgers samen produceren af. Ook vrijhandel is bedreigd. Het handelsverdrag met Canada (CETA) werd zowel door socialisten als door nationalistes met protectionisme beantwoord. Het is aan de liberalen om op te komen voor vrijhandel voor alle mensen.

Terwijl het economisch liberalisme langs alle kanten wordt aangevallen, profiteerden nog nooit zoveel

mensen ervan. Voor de mensen ouder dan 30: beeld je je in dat je op de PTT moet wachten op jouw GSM?!

Nooit eerder voelden zoveel mensen zich goed in een vrije markt. België telt al meer dan 1 miljoen zelfstandigen. 30% meer dan 30 jaar geleden. Doeners die op eigen kracht een project uit de grond stampen. Van de politiek verwachten ze oplossingen. Oplossingen voor de file waarin ze tijd verliezen, voor de scholing van hun kinderen, voor de luchtkwaliteit die ze inademen, voor de toenemende taken en kosten, voor hun gezondheidszorg of voor de aanslepende bouwvergunningprocedures en ander vervelend papierwerk.

Ondertussen vervetten de staten in het Westen verder. Maar Oosterweel, de verbreding van de Ring, windmolens, nieuwe schoolgebouwen en andere infrastructuur geraakt niet meer gebouwd. Wat in de jaren '60 een evidentie was, lijkt nu een processie van Echternach. Simpel gezegd: de helft van de rijkdom die u allen creëert, wordt door de bureaucratie herverdeeld. Weet u wat ermee gebeurt? Ik denk dat u een groot deel ervan beter zelf kan besteden.

Sedert het begin van de jaren tachtig werd het liberale pad in ons land bewandeld door enkele regeringen. Meestal als een kleine partner, tweemaal als de grootste partij. Elke liberale minister vocht als een leeuw om belachelijke regeltjes af te schaffen. Elke liberale minister beet zijn tanden stuk op het dieet van de overheid, het

vermindere van belastingen zodat de burger zelf meer kan besteden. Sterker nog, alle nutteloze reglementen die op federaal niveau via de voordeur werden buitengezet, kwamen op Vlaams niveau via de achterdeur weer binnen. Sinds ik in het Vlaams Parlement zetel, zeg ik soms schertsend dat ik lid ben van het 'Vlaams Reglement'. Onlangs nog klopte de Vlaams Minister van Onderwijs zich op de borst 'dat extra controleurs in het onderwijs het niveau zullen opkrikken'. Ik ken geen enkel bedrijf dat betere en goedkopere producten heeft gerealiseerd dankzij een nieuw leger controleurs.

Innovatie wordt niet gedreven door controle maar door groei, zweet, vernuft, goesting en ambitie. Dat is wat ons onderwijs nodig heeft. Denk aan het sluitingsuur, de vaste prijs voor een lijnvlucht, het tarief voor een advertentie in de krant. Allemaal afgeschaft onder liberaal bewind. Maar evengoed hebben Vlaams-nationalisten, groenen, socialisten en christendemocraten nieuwe regeltjes ingevoerd op Vlaams niveau. Liberalen lieten af en toe begaan. Zo heeft De Lijn een monopolie. Een private ondernemer die elektrische buslijnen wil inrichten mag dat niet, zelfs al blijft De Lijn hier in gebreke. **Geen enkele staatshervormingen gaf de belastingbetaler een euro terug. Tijd voor staatsvermindering.**

Het wordt geen makkelijke opdracht. De bureaucratie heeft zichzelf goed ingegraven, privileges opgebouwd en haar kaste vergrendeld. Burgers hebben geen bureaucraten nodig om hen 'tegen zichzelf te

beschermen', noch om 'hen te behoeden voor onheil'. De remedies zijn vaak schadelijker dan de kwaal. Veel politici beseffen zelfs niet dat deze argumenten minachting tonen voor de burger. Dit misplaatst paternalisme is de dekmantel voor de uitbouw van een gigantisch overheidsapparaat dat als enige ambitie heeft zichzelf in stand te houden. Bovendien heeft de overheid vandaag een waterhoofd. In de groendiensten zijn er ondertussen meer mensen die allerlei plannen schrijven dan dat er arbeiders zijn die de bomen planten.

De overheid heeft geen enkele drive om te innoveren want geen enkele bureaucraat zal er één cent aan verliezen als de vernieuwing achterwege blijft. De verplichte partijkaart van de jaren '90 is gelukkig niet langer actueel, al is de politisering in de administratie nog steeds aanwezig. Maar, zelfs verregaande depolitisering leidt niet tot betere dienstverlening. Dat bewijst 30 jaar depolitisering. Aan diegenen die roepen dat de overheid het milieuprobleem moet oplossen, stel ik de volgende vragen: wie loste de zure regen op? We loste het gat in de ozonlaag op? De private sector!

Kunst en cultuur zijn nog nooit zo toegankelijk geweest, zo breed verspreid, zo rijk en zo divers. Denk aan de Vlaamse TV series, acteurs in Hollywood, private galerijen en kunstbeurzen, muziektempels enz. De private kunst en cultuurmarkt is vele malen groter in het Vlaanderen van vandaag dan in de jaren '90. De vele private investeringen hebben Vlaanderen cultureel op de kaart gezet. Dankzij

Netflix zien we meer buitenlandse topseries dan ooit tevoren. De diversiteit groeit. De kunst en cultuursector verlossen van politieke inmenging, dat is wat ons te doen staat. Het is niet aan politici om te oordelen wat goede en slechte kunst is. Dat oordeel ligt bij de kunstenaars en diegenen die van hun kunst genieten en bereid zijn ervoor te betalen. Het is treffend dat het zelfbeschikkingsrecht over zijn lichaam en familie zich eindelijk heeft kunnen losrukken van kerkelijke inmenging maar dat de collectivistische overheidskerk die plaats heeft ingenomen. Er staat duidelijk altijd wel een groep klaar om in jouw plaats te oordelen hoe je je leven moet inrichten.

Het economisch zelfbeschikkingsrecht moet even heilig zijn als een amendement in de Amerikaanse Bill of Rights.

Slanke staat: belastingstop en overheidsplafond

Het overheidsbeslag in België bedraagt 53%. Dat betekent dat de staat meer dan de helft van wat wij produceren afpakt. De voorbije jaren is de staat verdikt zonder dat dit ons voordelen oplevert. **Tijd voor een staatsdieet!** Om ervoor te zorgen dat de overheid niet telkens opnieuw uit haar voegen barst, moet er een plafond worden ingevoerd op het overheidsbeslag: het **overheidsplafond**. Dit dwingt de overheid keuzes te maken in haar inkomsten en uitgaven zonder de belastingen te verhogen. Alleen zo zal een **belastingstop**

realiteit worden. Alleen zo is er een garantie op een grotere graad van economische zelfbeschikking. Een liberaal heeft liever dat de bankrekening van de burger aangroeit dan deze van de politiek.

Groei als mens

Sommige mensen denken dat succes uit de lucht komt gevallen. Dat je voor het geluk geboren moet zijn. Dat groei niet aan hen besteed is. Of nog erger: dat iemand anders of de overheid voor jouw groei moet zorgen. De realiteit is dat groei vaker voortkomt uit tegenslagen dan mensen vermoeden. J.K Rowling dweilde 13 uitgevers af vooraleer haar Harry Potter werd gepubliceerd. Ondertussen heeft ze meer dan 500.000.000 exemplaren verkocht. **De winnaar is de loser die niet opgeeft.** Deze les wordt in ons land te weinig onderwezen. Op school noch thuis.

Het is natuurlijk makkelijker te groeien als je de steun krijgt van ouders en vrienden. Daarom zien we dat kinderen uit middenklasse gezinnen betere schoolresultaten halen dan kinderen die opgroeien in armoede. Maar als elk kind dat opgroeit in armoede van één iemand vertrouwen zou krijgen, dan zouden de verschillen kleiner zijn. **Gebrek aan zelfvertrouwen en geloof in eigen kunnen is een Belgisch probleem.** Kinderen die opgroeien in armoede geraken moeilijker uit de armoedespiraal dan in andere landen. Dat ligt niet aan de inkomensongelijkheid. Ons onderwijs laat deze kinderen onvoldoende springen. Het is cruciaal dat we kinderen leren hoe om te gaan met tegenwind. Niemand is ooit gegroeid door zich te wentelen in een slachtofferrol. Of je nu het slachtoffer bent van racisme,

seksisme, homofobie, atheïsmofobie, pesterijen of uitsluiting... het heeft geen zin het te laten bij het aanklagen ervan. Je rug rechten en de pestkoppen met opgeheven hoofd van antwoord dienen. Jezelf emanciperen, daar komt het op aan. Niemand hoeft er alleen voor te staan. Solidariteit met mensen die slachtoffer zijn, is niet alleen een taak van de overheid. Het is aan elk van ons om voor onze naasten het verschil te maken.

Het is in ons voordeel om open te staan voor anderen. **Wie gastvrij is voor anderen wordt zelf makkelijker verwelkomd.** Toch hebben velen het er moeilijk mee. Om mensen die anders zijn te aanvaarden. Om nieuwe gezichten te verwelkomen. Voor sommigen onder ons verloopt dat heel natuurlijk. Voor anderen gaat dat in tegen hun buikgevoel. Ze ervaren nieuwkomers als indringers. Het is onze taak die mensen aan te tonen dat nieuwe burens ons nieuwe inzichten verschaffen en ons leven verrijken. We leven niet als kluizenaar maar hebben verantwoordelijkheden tegenover onze kinderen, ouders, onze buurt. We leven in een gemeenschap en kunnen rekenen op de solidariteit ervan. Het omgekeerde geldt ook: iedereen heeft de taak om bij te dragen. Hier knelt het schoentje. Iemand verwelkomen wordt in België vertaald door alles gratis weggeven. We zouden **beter de stelregel hanteren dat iedereen welkom is die bijdraagt, ongeacht zijn afkomst.** Dit zou veel mensen toelaten naar elkaar toe te groeien.

Waar je vandaan komt zegt iets over jou. Maar voor wie jouw hart klopt, zegt zoveel meer. Jouw bestemming betekent meer dan jouw afkomst.

Het is vanzelfsprekend dat liberalen zich inzetten voor mensenrechten zoals vrije meningsuiting, eigendomsrecht, gelijke kansen, abortus, euthanasie... Elke wetgeving die persoonlijke groei of ethische zelfbeschikking tegenwerkt, moet eruit. Een samenleving is echter meer dan alleen maar wetgeving. We moeten ook afspreken hoe we met elkaar omgaan en welke de taken zijn van elk individu. Vroeger kregen mensen de leidraad daarvoor van hun geloofsgemeenschap. De laatste jaren werd deze taak doorgeschoven naar het onderwijs. De komende jaren zullen life coaches en online discussiegroepen steeds meer die rol overnemen. Ook dat is ontvoogding.

Verander de wereld, start met jezelf. Groeien is een werkwoord.

Oproep

Dit groeimanifest is een werkboek.

Ik roep de liberale top op om de ivoren toren te verlaten. Om aan de kant van de burger te staan. Om te zien dat het gebrek aan economische groei ervoor zorgt dat de levenskosten van vele mensen sneller stijgen dan hun nettolonen. Om niet langer de angstpredikers met de vinger te wijzen maar de oorzaken van de schrik weg te nemen. Om voor oplossingen te zorgen zoals economische groei.

Liberalen, strijdt tegen privileges en voorrechten. Zoals liberalen dat doorheen de geschiedenis hebben gedaan. Tijdens de Franse Revolutie. In de negentiende eeuw. Ten tijde van de burgermanifesten.

Laat ons het economisch zelfbeschikkingsrecht met evenveel grinta op tafel leggen als zelfbeschikking op ethisch vlak. Eigendomsrecht is ook een mensenrecht.

Ik roep alle partijen op om hun partocratische reflexen op te bergen en de volksvertegenwoordigers opnieuw hun rol als spreekbuis van het volk te gunnen. Alleen zo zal de burger zich opnieuw vertegenwoordigd voelen. Geef de burger het vertrouwen om rechtstreeks een eerste minister te kiezen en de coalitie vast te leggen.

Ik roep alle liberalen op om mee te doen om Open Vld te democratiseren: meer macht aan de basis, minder beroepspolitici, maximumtermijnen voor de partijvoorzitter en leden van het partijbureau, evenveel vrouwen als mannen, examens voor ministers, rechtstreekse verkiezing van de lijsttrekkers...

Ik nodig alle partijen uit om groei en koopkracht te steunen. Om werkgevers toe te laten meer loonsopslag te geven aan de werknemers dan aan de staat. Zonder groei hebben jongeren geen toekomst en geraken de facturen voor de vergrijzing niet betaald.

Laat de burger de economie opwarmen door te vertrouwen op zijn kennis en kunde. In plaats van ondernemers te wantrouwen via het verzorgingsprincipe moedigen we hen aan via het groei principe.

We geven de burgers economisch zelfbeschikkingsrecht, voeren een belastingstop en overheidsplafond in.

Groeien is een werkwoord.

Daarom nodig ik ook alle burgers uit om mee te denken over groei. Op economisch vlak, op persoonlijk vlak en voor Open Vld. Ik roep iedereen ook op om alle privileges van onze staatsadel op te lijsten.

Ik roep elke burger op om voorbeelden van staatsprivileges op te lijsten en suggesties voor meer groei te e-mailen naar info@elsampe.be. Samen maken we een einde aan onrechtvaardigheid en zetten we groei op de agenda.

Ik dank iedereen om mee te werken aan dit groeiverhaal. Samen zijn we een sterk groeitem.

Els Ampe

Kandidaat-voorzitter Open Vld
Vlaams volksvertegenwoordiger

Met haar Groeimanifest wil kandidaat-voorzitter Els Ampe (Open Vld) de macht van de basis laten groeien en de staat op dieet. “Het is tijd dat de liberalen terug aan de kant staan van de burger. Tussen 1985 en 2003 boekten PVV en opvolger VLD altijd verkiezingswinst maar ergens onderweg loste Open Vld haar band met de basis”, stelt Els Ampe. Ze wil een nieuwe koers voor Open Vld. Volgens haar maakt de top van Open Vld deel uit van een nieuwe adel: de staatsadel. Blind voor de dalende koopkracht van de gewone burger en in slaap gewiegd door eigen privileges. Ze heeft een groeiboek vol voorstellen: van een maximumtermijn voor de leden van het partijbureau tot rechtstreekse verkiezingen voor de premier. “Mijn droom is dat mensen opnieuw vooruitgaan als ze werken, surfend op economische groei. Zoals in de jaren ‘60.” In plaats van een 7de staats hervorming wil ze een 1ste staatsvermindering via een belastingstop en een ‘overheidsplafond’. Om de koopkracht te laten groeien wil ze dat een loonsverhoging meer oplevert voor de werknemer dan voor de staat. In haar Groeiboek staat ook een oproep aan alle partijen ‘om de ivoren toren te verlaten’ en zich te verenigen rond de groei van de koopkracht.

Els Ampe (1979) is burgerlijk bouwkundig ingenieur, moeder van vier, actief als volksvertegenwoordiger voor Open Vld in het Vlaams Parlement en gemeenteraadslid in de stad Brussel. Eerder debuteerde ze met haar eerste roman *Aylans geheim*. Als kandidaat-voorzitter wil ze de liberalen verenigen met een verhaal over groei.